

[Statsministeren]

andet at et stort flertal i folketinget har bekræftet tilslutningen til NATOs dobbeltbeslutning, og jeg tilføjede, at vi ikke har opgivet håbet om at påvirke Sovjetunionen således, at vi kan få afskaffet de mange atomvåben, Sovjetunionen har opstillet i sin europæiske del. For det tredje sagde jeg, at regeringen er autoriseret til at betale 26 millioner danske kroner. For en ordens skyld føjede jeg til, at det svarer sådan ca. til 3 mill. dollars, så bliver man bedre forstået, til INF-infrastrukturprogrammet.

Så sagde jeg: bliver der brug for flere midler, er den danske regering henvist til at skulle søge folketinget om en yderligere bevilling. Derefter sagde vore amerikanske samtalepartnere, at det havde de nu forstået var situationen, og dermed var den potte ude.

#### Steffensen (KrF):

Tilbage til de hjemlige forhold. Jeg vil kun knytte nogle ganske få bemærkninger til miljøområdet, sådan som det ser ud, efter at folketinget har stemt om finanslovens ændringsforslag, og sådan som finansloven nu ser ud, og som vi skal vedtage om et øjeblik. Det er tilfredsstillende at konstatere, at man ikke begrænser de økonomiske midler på dette område i 1983.

Det gælder flere områder, men jeg vil kun nævne tre væsentlige. For det første erhvervsstøtteordningerne. Vi ved alle sammen, hvor vigtige de er, hvis vi vil bevare en høj grad af miljøkvalitet og samtidig vil have, at vort erhvervsliv skal ekspandere.

Det andet område er genbrugsprojekterne, hvor vi yder væsentlige tilskud for, at man kommer den smid-væk-mentalitet til livs, som vi også har haft tendenser til i Danmark.

Den tredje ting, jeg vil nævne, er miljøinvesteringer i øvrigt. Jeg synes, det er tilfredsstillende at konstatere, at der er bred enighed om dem i folketinget. Jeg mener, det er en gunstig forudsætning for det fremtidige arbejde med hensyn til alle de miljøaspekter, der findes i et moderne samfund.

#### Gert Petersen (SF):

Jeg har ligesom hr. Anker Jørgensen også undret mig over statsministerens udtalelser i Amerikas Forenede Stater og for den sags skyld også over nogle af de udtalelser, uden-

rigsministeren har fremsat i NATOs rådsmøde. Jeg synes nok, at statsministeren med sin fortolkning – for det er jo en fortolkning, statsministeren kommer med – fik vendt op og ned på tingene. Da statsministeren havde ordet, kiggede jeg efter i Berlingske Tidendes referat. Det passer meget godt med disse tre punkter, som statsministeren nævner, og hvor altså det sidste punkt er, at statsministeren forklarer den undrende offentlighed, at nu har regeringen fået autorisation, fået bemyndigelse til at betale frem til maj måned, hvorefter den må søge en ny bemyndigelse.

Det har regeringen desværre fået. Det var af nøjagtig den grund, at SF ikke kunne stemme for dagsordenen. Det hænger sammen med socialdemokratiets fortidssynder i dets regeringsperiode, men det væsentlige ved dagsordenen turde dog være, at den stiler yderligere bevillinger i ro. Det må være det væsentlige. Det var naturligvis derfor, at SF ikke ville stemme imod den. Derfor synes jeg, det er en drejning af dagsordenens indhold, statsministeren kommer med ved at lægge hovedvægten på det, som i international sammenhæng i hvert fald ikke er det væsentlige.

Det, som i international sammenhæng er det væsentlige, er, at der bremses op for yderligere bevillinger, og det er oven i købet – den ros skal socialdemokratiet have trods deres synder – i dagsordenen klart koblet sammen med målsætningen om at sikre afspænding. Dagsordenen lød: »Idet folketinget understreger behovet for at tage konkrete skridt til at sikre den afspænding, der er et hovedmål i vor nedrustnings- og sikkerhedspolitik, henstiller folketinget ... at fremtidige danske bevillinger ... stilles i bero ...«. Det er altså i dagsordenen klart koblet sammen med en afspændingspolitik, og der gives i dagsordenen udtryk for – sådan må man forstå dagsordenen – at det er et skridt, hvormed man vil bidrage til afspændingen. Derfor skal disse bevillinger stilles i bero. Derfor kan man heller ikke bagatellisere sagen, som statsministeren har gjort.

At statsministeren også giver omverdenen et forkert indtryk – og det er vel egentlig synd for omverdenen – fremgik af den afstemning, der fandt sted i folketinget i går. Det var en afstemning, hvor der ikke var tale om, at der var 49 for og så en hel masse, der undlod at stemme. Det var en afstemning,